

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211210307
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4211210307.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: ALTERNATÍVA, s.r.o., so sídlom Komárno, Kossúthovo nám. 12, IČO: 36 521 876, zast. JUDr. Andreou Koczkás, advokátkou so sídlom v Komárne, Elektrárenskú 3, proti odporcom: 1/ OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Štúrova 5, IČO: 31 318 916, 2/ Dražobná spoločnosť, a.s., so sídlom Bratislava, Gunduličova 3, IČO: 35 849 703, zast. STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 18, 3/ P. Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., N. XXXX/XX, 4/ P. A. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom tamtiež, 5/ S. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., N. XXXX/XX, t. č. bytom L., E. O. XX, Z. republika a 6/ E. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E., N. XXXX/XX, t. č. bytom L., E. O. XX, Z. republika, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní odporcu v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 26. 01. 2012 č. k. 6C/169/2011-122, takto

rozhodol:

Odvolačí súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť odporkyni v 2. rade náhradu trov konania jej právnomu zástupcovi STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 18, do 15 dní po právoplatnosti uznesenia v sume 158,64 eura, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 17. 03. 2011 pre späťvzatie jeho návrhu pred prvým pojednávaním vo veci, učinené písomným podaním zo dňa 04. 01. 2012. O trovách konania vo vzťahu k odporcom v 1., 3.-6. rade rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko si žiadne trovy neuplatnili. O trovách konania vo vzťahu k odporcovi v 2. rade rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP tak, že odporcovi v 2. rade priznal náhradu trov konania v celkovej výške 158,64 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za 2 úkony právnej služby po 58,69 eura pri základnej sadzbe tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu (§ 11 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky) a 2 x 7,41 eura režijný paušál. Priznanú náhradu trov konania v celkovej výške 158,64 eura, vrátane dane z pridanej hodnoty vo výške 26,44 eura, zaviazal navrhovateľa zaplatiť právnomu zástupcovi odporcu v 2. rade do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca v 2. rade len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, žiadal ho zmeniť a zaviazal navrhovateľa zaplatiť mu náhradu trov konania vo výške 1.025,64 eura. Dôvodil, že súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil, keď nesprávne vyčíslil výšku náhrady trov konania voči nemu. Predmetom dražby je vždy určitá vec alebo súbor vecí, ktorých hodnotu je možné po vykonaní dražby určiť, pričom cena dosiahnutá vydražením predstavuje aktuálnu a reálnu hodnotu predmetu sporu. Cieľom konania o určenie neplatnosti dražby je zvrátenie jej účinkov

vo vzťahu k vlastníkovi a predmetu dražby, ktorý je objektívne ocenený určitou peňažnou sumou. Trovy konania by sa mali vyčíslovať z reálnej hodnoty sporu, ktorú je možné bez väčších ťažkostí zistiť, nakoľko predmet dražby musí byť vždy ocenený znaleckým posudkom, ktorý je podkladom aj pri určení hodnoty v prípadoch sporov o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti. Rovnako je súdu známa reálne trhová hodnota dosiahnutá dražbou ako cena dosiahnutá vydražením. Uzavrel, že súd prvého stupňa mal pri určení tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby postupovať podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Odmena za jeden úkon právnej služby je tak stanovená z tarifnej hodnoty vo výške ceny dosiahnutej vydražením v dobrovoľnej dražbe, t. j. 26.175 eura, pričom odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 419,94 eura bez DPH. Celkovú sumu trov právneho zastúpenia vyčíslil na sumu 1.025,64 eura.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasil s tvrdením odporcu v 2. rade o tom, že pri určení tarifnej odmeny advokáta mal súd vychádzať z ust. § 10 ods. 2 vyhl., t. j. z ceny veci, ktorej sa právna služba týka, a teda z hodnoty vydraženej nehnuteľnosti, nakoľko základ pre výpočet trov právneho zastúpenia sa určuje na základe rovnakých kritérií ako pre výpočet súdneho poplatku vyrubovaného vo veci. Konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je z hľadiska určenia výšky súdneho poplatku určovacím sporom bez ohľadu na hodnotu nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dražby. Navyiac v takomto prípade súd posudzuje, či táto dražba prebehla v súlade s platnými právnymi predpismi, čo predstavuje skutočnosť objektívne neocenenú peniazmi, a preto pri výpočte trov právneho zastúpenia je potrebné vychádzať zo základu tarifnej odmeny podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. Svoj záver argumentačne podporil i rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 156/2009, sp. zn. 5 Cdo 51/2009, 6 Cdo 26/2011 a 5 Cdo 57/2011.

Odvolačný súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporcu v 2. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu v 2. rade nie je dôvodné.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejme, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska. Preto za situácie, že navrhovateľ vzal svoj návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi.

V prejednávanej veci predmetom konania bol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby konanej dňa 17. 03. 2011. V priebehu konania navrhovateľ písomným podaním zo dňa 04. 01. 2012 oznámil, že svoj návrh na začatie konania berie späť a žiadal konanie zastaviť z dôvodu žiadosti nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov v obytnom dome so súp. č. 2919, nachádzajúci sa na ulici N. XX-XX v E.. Odporca v 2. rade v písomnom podaní doručeným súdu prvého stupňa dňa 19. 01. 2012 si uplatnil náhradu trov konania v celkovej výške 1.025,64 eura. Odporcovia v 1., 3.-6. rade si náhradu trov konania neuplatnili. Výrok, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania vo vzťahu k odporcom v 1., 3.-6. rade žiaden z účastníkov konania odvolaním nenapadol, v tejto časti preto uznesenie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania zostala len odporcom v 2. rade odvolaním napadnutá časť, v ktorej súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi v 2. rade náhradu trov konania jeho právnomu zástupcovi do 15 dní po právoplatnosti uznesenia v sume 158,64. Dôsledkom späťvzatia návrhu navrhovateľa bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery bolo zavinené navrhovateľom, a preto

pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo vzťahu k odporcovi v 2. rade bol daný dôvod pre aplikáciu ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP a priznanie mu náhrady trov konania tak, ako to správne učinil súd prvého stupňa.

Pokiaľ ide o odporcom v 2. rade namietanú výšku trov konania, odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa o tom, že v danom prípade nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, a preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje 1/13 výpočtového základu podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. Je totiž nesporné, že predmetom konania je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, v ktorom konaní ide o vec, ktorej hodnotu nie je možné vyjadriť v peniazoch. V tejto súvislosti odvolací súd, reagujúc na námietku odporcu v 2. rade vo svojom odvolaní zdôrazňuje, že v preskúmvanej veci nie je predmetom konania určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, v ktorom konaní je hodnota vlastníckeho práva totožná s hodnotou veci, o vlastníctvo ktorej ide, t. j. hodnotu sporu je možné vyjadriť v peniazoch, ale o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. V tomto smere je z hľadiska určenia tarifnej odmeny advokáta významnou skutočnosťou i otázka vyrubovania súdneho poplatku vo veci. V zmysle rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako i ustálenej súdnej praxe sa výška súdneho poplatku v takejto určovacej žalobe určuje podľa položky 1 písm. b) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, a to bez ohľadu na hodnotu nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dražby. Preto pokiaľ súd prvého stupňa určil základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu, rozhodol tak v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z., ako i s vyššie uvedenými závermi.

Trovy odporcu v 2. rade v prvostupňovom konaní pozostávali z trov právneho zastúpenia, ktorých spôsob určenia a výšku upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška). Trovy právneho zastúpenia boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd dňa 25. 10. 2011) podľa § 14 ods. 1 písm. a), b) cit. vyhlášky pri základnej sadzbe tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky (1/13 zo 763 eur, t. j. 58,69 eura) a náhradou hotových výdavkov 2 x 7,41 eura (§ 15 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky). Keďže právny zástupca odporcu v 2. rade je platiteľom dane z pridanej hodnoty, v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky sa úhrn jeho odmeny a náhrad zvyšuje o sumu 26,44 eura, predstavujúcu 20 % daň z pridanej hodnoty. Trovy právneho zástupcu odporcu v 2. rade takto činili 158,64 eura.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko navrhovateľ návrh v tomto smere v odvolacom konaní nepodal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.